

MONITORUL OFICIAL al Drepturilor Copilului

**BULETIN INFORMATIV AL GRUPULUI DE LUCRU AL COPIILOR
PENTRU MONITORIZAREA DREPTURILOR COPILULUI
ÎN MOLDOVA / Nr. 2 (18) / FEBRUARIE 2010**

**Mesajul Grupului de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea
Drepturilor Copilului este:
„În Moldova toate lucrurile trebuie să înceapă cu
dreptul. Cu dreptul copilului”.**

MONITORUL OFICIAL

al Drepturilor Copilului în Moldova

Nr. 2 (18) / FEBRUARIE 2010

BULETIN INFORMATIV AL GRUPULUI DE LUCRU AL COPIILOR PENTRU MONITORIZAREA DREPTURILOR COPILULUI ÎN MOLDOVA

„MONITORUL OFICIAL AL DREPTURILOR COPILULUI ÎN MOLDOVA” este editat prin contribuția celor 25 de copii din 14 regiuni ale țării, din Grupul de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, creat de Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CIDDC) în iulie 2008.

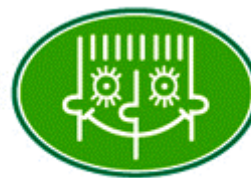
Inițiativa CIDDC este realizată în cadrul proiectului „Copiii monitorizează respectarea propriilor drepturi”, cu sprijinul acordat de Organizația Suedeză „Salvați Copiii”, Misiunea OSCE în Moldova, Agenția Suedeză de Dezvoltare și Cooperare Internațională (Sida), Fundația SOROS Moldova, Guvernul Statelor Unite ale Americii și Reprezentanța UNICEF în Moldova.

Opiniile exprimate aici nu reflectă neapărat punctele de vedere sau politicile agențiilor finanțatoare. Subiectele pot fi liber reproduse, cu indicarea sursei. Echipa Buletinului informativ „MONITORUL OFICIAL AL DREPTURILOR COPILULUI” este deschisă pentru contribuțiile scrise ale cititorilor, care promovează respectarea drepturilor copilului.

Autor imagine pe copertă: Veaceslav Luca

Centrul de Informare și Documentare privind
Drepturile Copilului (CIDDC)
Str. E. Coca 15, Chișinău, MD 2008, Moldova
Tel./fax: 71.65.98, 74.78.13
E-mail: ciddc@yahoo.com,
monitor.childrights@gmail.com
Web: <http://www.childrights.md>

Partener în comunicare:
URMA ta
E-mail: urma.ta@gmail.com

CIDDC Moldova

TITLURI ALE EDIȚIEI Nr. 2 (18) / FEBRUARIE 2010

EUROMONITORUL CITEAZĂ OPINIILE COPILOR

din Grupul de Lucru pentru
Monitorizarea Drepturilor Copilului în
Republica Moldova

COPIII SINGURI ACASĂ AU NEVOIE
de comunicare cu părinții lor plecați la
muncă

O SOLUȚIE ÎMPOTRIVA ABUZULUI FAȚĂ
DE COPII, educarea cetățenilor împotriva
oricărui tip de violență

RAPORTUL INIȚIAL AL MOLDOVEI
asupra implementării Protocolului
facultativ cu privire la prostituție,
pornografia infantilă și vânzarea de copii
la Convenția ONU privind Drepturile
Copilului

Principii etice pentru jurnaliști
ÎN RELATĂRILE DESPRE COPII

RESURSE:

Ghid de audiere legală a copiilor victime /
martori ai abuzului și neglijării

Ghid de audiere legală a copilului în
proceduri judiciare

Ghid de bune practici. Tehnici creative

Protecția copilului:
MANUAL PENTRU PARLAMENTARI

„DREPTUL NOSTRU DE A FI PROTEJAȚI
ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI”

EUROMONITORUL CITEAZĂ OPINIILE COPIILOR din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului în Republica Moldova

„Un chestionar privind percepția copiilor asupra respectării propriilor drepturi a arătat că cele mai încălcate drepturi sunt: dreptul la timpul liber, dreptul la opinie, dreptul la educație, dreptul la familie și dreptul la protecție împotriva violenței”, scrie EUROMONITORUL (Numărul 8 (17), Ediția V), prezentat la Chișinău, la 12 februarie 2010, în cadrul unei conferințe de presă.

Acest Raport, care evaluează progresul reformelor inițiate de Planul de Acțiuni Republica Moldova – Uniunea Europeană în perioada octombrie – decembrie 2009, notează că cercetarea copiilor a fost realizată de membrii Grupului de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului și echipa Centrului de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CIDDC) din Moldova, iar chestionarul a fost aplicat copiilor din cele 14 localități ale țării, din care provin membrii grupului.

La capitolul intitulat „Evoluții în domeniul Drepturilor Copilului”, EUROMONITORUL menționează, de asemenea, lansarea Campaniei naționale de sensibilizare „Familia sănătoasă este familia fără violență” și apariția ghidului „Audierea legală a copiilor, victime / martori ai abuzului și neglijării”, adresat specialiștilor care acordă asistență copiilor abuzați în cadrul interviurilor legale (anchetatori, procurori, judecători, psihologi, pedagogi, inspecți în protecția copilului).

În ediția precedentă, EUROMONITORUL (Numărul 7 (16), Ediția V) a citat opiniile copiilor din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, care afirmă că „pentru mulți copii din Moldova nu există timp liber”. Această constatare a copiilor, care au monitorizat, recent, respectarea și încălcările dreptului copilului la odihnă, timp liber și joc în Moldova, este însoțită și de consemnarea, la capitolul evoluții în domeniul drepturilor copilului, a unei alte inițiative, promovată de Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului.

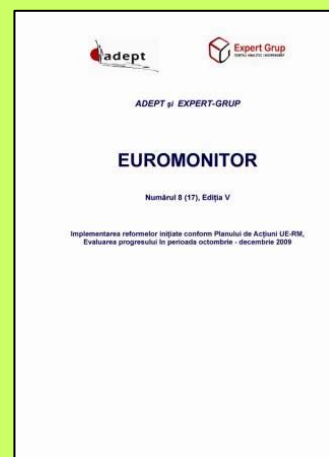
„Copiii rămași singuri acasă vor beneficia de instruire specială”, scrie EUROMONITORUL și continuă: „6.000 de manuale și ghiduri distribuite și 75 de profesioniști instruiți sunt câteva dintre beneficiile aduse copiilor rămași singuri acasă, părinților care pleacă la muncă în străinătate și specialiștilor care lucrează cu copiii migranților din Republica Moldova și România”.

„Această inițiativă comună a promovat o abordare la nivel transfrontalier a fenomenului copiilor rămași singuri acasă. Proiectul „Colaborare transfrontalieră interinstituțională pentru protecția drepturilor copiilor singuri acasă” a fost finanțat de Uniunea Europeană și Guvernul României prin Programul de Vecinătate România – Republica Moldova 2004-2006”, explică raportul.

EUROMONITORUL este un raport, realizat de ADEPT și EXPERT-GRUP, care evaluează progresul în implementarea reformelor inițiate conform Planului de Acțiuni Republica Moldova – Uniunea Europeană.

Versiunea integrală a EUROMONITORULUI, Numărul 7 (16) și Numărul 8 (17), Ediția V :

<http://www.e-democracy.md/files/euromonitor16.pdf>
<http://www.e-democracy.md/files/euromonitor17.pdf>

COPII SINGURI ACASĂ AU NEVOIE de comunicare cu părinții lor plecați la muncă

„Câteodată seara, plângem amândouă că nu știm cum să facem lecțiile”, se vaită nu doar bunica Dianeii sau a lui Cătălin din Lăpușna, Hâncești, ci și bunicile altor mulți copii din Moldova, ai căror părinți au plecat la muncă peste hotare”. Și, „în Republica Moldova, practic, fiecare a zecea bunică își începe ziua cu trezirea nepoților, pregătirea micului dejun și numaidecât verificarea ghiozdanului”...

Sunt crâmpie din istoria „Copii cu două mame”, despre copiii din satul Lăpușna, Hâncești, publicată în paginile revistei „PRO DIASPORA”, prima revistă despre și pentru migranții din Moldova, care a apărut în premieră în decembrie 2009. Iar Diana și Cătălin, rămași în grija bunicilor, copii care de ani de zile doresc să fie alături de părinții plecați la muncă peste hotare, întruchipează cei 177 mii de semeni de-ai lor din Republica Moldova, care sunt afectați de migrația părinților. În ultimii ani, scrie revista editată de Asociația „Pro Diaspora” și Asociația Presei Independente într-un tiraj de 10 mii exemplare, s-a dublat numărul copiilor care cresc fără unul sau fără ambii părinți, constituind peste 30% din numărul total de copii.

Copiii rămași singuri acasă datorită migrației sunt afectați psihologic și emoțional: excluși din societate, izolați, cu probleme de sănătate, reușită școlară slabă, risc de abandon școlar, sarcină în adolescență, criminalitate juvenilă, trafic de copii etc. Bătrânii care îndeplinesc și rolul părinților plecați peste hotare se roagă să le dea Dumnezeu sănătate și putere ca să-și poată crește nepoții. Nu se revoltă și nu învinuiesc pe nimeni, căci „așa sunt timpurile”. „Părinții nu au nici o vină”, spun buneii, pe paginile revistei „Pro Diaspora”.

În același timp, Cezar Gavriluc, Președintele Centrului de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CIDDC), citat de „Pro Diaspora”, susține că nu întotdeauna relațiile dintre bunici și nepoți sunt apropiate. De multe ori, ei nu găsesc înțelegere din cauza diferenței mari de vârstă. „Bunicii singuri au nevoie de îngrijire, iar comunicarea cu nepoții de cele mai multe ori este anevoioasă. Le recomandăm părinților să comunice cu copiii lor. Să vorbească despre emoțiile lor. Să-i întrebe despre prieteni, despre cum se simt, despre ce fac la școală. Nu doar despre bani. Iar acest lucru este valabil și pentru bunicii care îi îngrijesc”, afirmă Cezar Gavriluc, care afirmă, totodată, că este potrivit ca părinții să stabilească legături apropiate cu învățătoarea, diriginta copilului.

Posibilitățile statului privind problema copiilor rămași fără îngrijirea părinților plecați la muncă peste hotare nu sunt prea mari. Președinta Comisiei parlamentare pentru protecție socială, sănătate și familie, Liliana Palihovici, afirmă, în subiectul din revista „Pro Diaspora”, că statul, deocamdată, poate doar să creeze un cadru legal care să permită părinților să se întoarcă acasă, să aibă salarii bune și să poată munci în țară. „Numai astfel ei nu vor mai fi nevoiți să plece din țară și vor putea fi alături de copiii lor”, susține deputata.

Revista „Pro Diaspora” poate fi accesată în format electronic la:

<http://pro-diaspora.org/wp-content/uploads/2009/12/pro-diaspora-nr1-dec-2009.pdf>

„Afectați de abuzul asupra lor, copiii s-au întrebat: „Ne ajută oare bătaia să fim mai buni?”. „NU”, este răspunsul lor, după un proces complex de monitorizare”, afirmă Președintele Centrului de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului, Cezar Gavriluic, citat de ziarul „TIMPUL”, într-un subiect ce consemnează discuțiile din cadrul mesei rotunde „Abuzul fizic, emoțional și psihologic și sexual asupra copilului”. „Copiii spun că violență există peste tot – în familie, la școală și pe stradă. Pe copii îi deranjează mai mult faptul că violența este prezentă și în școală, acolo unde trebuie să domine un mediu prietenos. Școala este un exemplu unde copiii li se încalcă drepturile, profesorii aplică violența ca metodă de educație, îi intimidează, amenințându-i cu note negative. Și în familie se aplică pedepsele corporale ca metodă de educație”.

O SOLUȚIE ÎMPOTRIVA ABUZULUI FAȚĂ DE COPII, educarea cetățenilor împotriva oricărui tip de violență

Unul dintre cele mai încălcate drepturi ale copilului în Republica Moldova este dreptul la protecție împotriva violenței, abuzului și neglijării. Mulți dintre copiii care sunt abuzați și umiliți ascund acest lucru, relatează Jurnal TV, într-un subiect despre masa rotundă „Abuzul fizic, emoțional și psihologic și sexual asupra copilului”, organizată la 26 ianuarie 2010.

Violența este des întâlnită în școli, în stradă, în familie, oriunde. Specialiștii califică drept violență chiar și amenințările și încercările de intimidare asupra copilului. Fiecare poreclă, lovitură, îmbrâncire este violență. De asemenea, violența reprezintă una dintre cele mai agresive metode de „educație” a copilului și este un pericol pentru el.

„Sunt foarte multe exemple în care copiii au fost loviți, se aruncă cu obiecte în ei, sunt trași de păr, de urechi”, afirmă reprezentanții CIDDC. „Și există nu doar violența fizică, dar și intimidare, care este și ea o formă de violență, ca și amenințarea cu note negative, de exemplu, sau cu note rele la purtare”.

Masa rotundă, la care au participat reprezentanți ai organizațiilor non-guvernamentale care activează în domeniul protecției drepturilor copilului și familiei, cu genericul „Abuzul fizic, emoțional și psihologic și sexual asupra copilului”, a fost organizată, la Centrul pentru Drepturile Omului din Moldova, de Avocatul Parlamentar pentru Protecția Drepturilor Copilului, Tamara Plămădeală.

Printre organizațiile non-guvernamentale care au participat la masa rotundă, se numără Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii (CNPAC), Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CIDDC), Organizația „Salvații copiii”, Centrul Internațional „La Strada”, Alianța ONG-urilor active în Domeniul Protecției Sociale a Copilului și a Familiei ș.a.

Abuzurile emoționale la care sunt supuși copiii formează un cerc vicios, cu efecte negative de lungă durată asupra dezvoltării acestora. Veronica Proțic, asistent social la CNPAC, accentuează riscurile la care sunt supuși copiii – victime ale violenței: „Copilul este privat de dreptul de a se dezvolta și a crește sănătos atunci când este abuzat și nu beneficiază de asistența de care are nevoie”.

Potrivit unui comunicat de presă, difuzat de Avocatul Parlamentar, masa rotundă a avut drept scop identificarea problemelor în domeniul protecției drepturilor copilului și familiei, în special identificarea cazurilor de violență fizică și psihică. Participanții la întrunire au formulat soluții pentru a-i ajuta pe copiii din familiile social vulnerabile sau în conflict cu legea să depășească problemele de ordin psihologic. De asemenea, participanții au discutat modalitățile de monitorizare a acestor cazuri, în care ar putea interveni autoritățile.

Profesioniștii în domeniu susțin că pedepsirea persoanelor care comit abuzuri împotriva copiilor nu este singura soluție. În opinia lor, pentru rezolvarea acestei probleme este necesară o campanie de educare a cetățenilor cu referire la efectele negative ale violențelor de orice tip.

Una dintre prioritățile organizațiilor non-guvernamentale din domeniul drepturilor copilului este protecția socială a copiilor din regiunea transnistreană a țării. „Avem multe semnale din această regiune. Mulți copii din familiile dezavantajate sunt afectați de sărăcie, dar și de abuzuri”, susține Tamara Plămădeală, Avocatul Parlamentar pentru Drepturile Copilului.

La masa rotundă, Avocatul Parlamentar a prezentat planul de acțiuni pentru anul 2010 și a discutat cu reprezentanții organizațiilor non-guvernamentale modul în care atât autoritățile, cât și societatea civilă ar putea depăși problemele cu care se confruntă copilul. O propunere formulată de reprezentanții societății civile vizează preluarea și prestarea ulterioară a serviciilor de către organizațiile non-guvernamentale.

Subiectul video despre masa rotundă poate fi găsit la:

JURNAL TV: <http://www.jurnaltv.md/#60309&20100126&60352&&3610&3595&3597>

La aceeași temă, comunicatul de presă pe: <http://www.ombudsman.md/doc2601/>

RAPORTUL INIȚIAL AL MOLDOVEI **asupra implementării Protocolului facultativ cu privire la** **prostituție, pornografia infantilă și vânzarea de copii la Convenția** **ONU privind Drepturile Copilului**

În cadrul celei de-a IX-a Ședințe a Comisiei Naționale pentru elaborarea rapoartelor privind implementarea convențiilor internaționale, la care participă și Republica Moldova, Ministerul Afacerilor Interne a prezentat raportul privind acțiunile întreprinse în vederea definitivării Raportului Inițial al Republicii Moldova asupra implementării Protocolului facultativ cu privire la prostituție, pornografia infantilă și vânzarea de copii la Convenția ONU privind Drepturile Copilului.

Potrivit unui comunicat de presă, difuzat la 16 februarie 2010, Raportul Ministerului Afacerilor Interne a fost examinat de participanții la ședința condusă de Președintele Comisiei, Viceprim-ministrul Iurie Leancă, Ministrul Afacerilor Externe și Integrării Europene, care au examinat și aprobat mai multe documente prezente pe agendă.

În cadrul întâlnirii, desfășurate la Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene, au mai fost prezentate informații ample, cu accent pe implementarea recomandărilor Comitetelor specializate ONU pe marginea rapoartelor naționale din perioada 2008-2009. În acest context, a fost examinată posibilitatea stabilirii unei proceduri mai eficiente de monitorizare a implementării recomandărilor structurilor internaționale.

<http://www.mfa.gov.md/comunicate-presa-md/479202/>

Principii etice pentru jurnaliști ÎN RELATĂRILE DESPRE COPII

În ultimul timp, în lume a crescut numărul informațiilor despre copii din presa scrisă și vorbită. Relatările media a istoriilor despre ajutorul medical neacordat copiilor, despre atitudinea violentă a adulților față de copii, despre cazurile deosebite din orfelinat etc. înseamnă primul pas spre rezolvarea acestor probleme.

Dar oare în adevărul relatărilor, jurnaliștii nu uită de eroii acestor istorii – copiii? Se gândesc oare la consecințele ce îi așteaptă pe copii atunci când adevărul iese la iveală? Deseori, în materialele jurnalistice despre protecția drepturilor copilului, reporterii înșiși încalcă drepturile copilului: fac publice, fără schimbări, numele și prenumele copiilor, uneori și adresa; relatează, fără permisiune, despre boala de care suferă sau despre relațiile cu membrii familiei. Pentru unii jurnaliști, suferința copiilor este motiv de relatări senzaționale și o posibilitate de ridicare a ratingului. În astfel de cazuri, este vorba nu despre intenția rea a ziariștilor, ci despre faptul că nu știu cum să intervieveze copiii, cum să relateze societății despre problemele lor.

În sprijinul jurnaliștilor care abordează asemenea subiecte sensibile, UNICEF a elaborat principii etice în relatările despre copii. Aceste principii pot fi de ajutor reporterilor care activează în diverse regiuni ale lumii.

Broșura intitulată „Principii etice pentru jurnaliști în relatările despre copii” include principiile etice comune ale jurnaliștilor în realizarea materialelor despre copii, principiile interviuării copiilor și principiile pregătirii reportajelor despre copii.

PRINCIPII ETICE COMUNE

- Drepturile și interesele fiecărui copil trebuie respectate în orice condiții. Ele trebuie să fie mai presus de orice considerente.
- Un copil, ca și un adult, are dreptul la viață privată și confidențialitate. Copilul trebuie protejat împotriva oricăror acuzații, în limita posibilităților.
- Copilul are dreptul să-și exprime părerea, să fie ascultat și să ia singur decizii privind viața personală.
- Consecințele apariției în mass-media a istoriei copilului pot fi evaluate de oamenii apropiați: părinți, rude, specialiști – medici, psihologi, asistenți sociali etc.
- Dacă există un potențial pericol pentru copil sau frații, surorile, colegii lui, nu este suficientă schimbarea sau omiterea numelui în textele jurnalistice – aceasta trebuie însoțită de abținerea de la publicarea fotografiilor copilului sau altor materiale documentare, care ar permite identificarea copilului.

PRINCIPIILE INTERVIUĂRII COPILULUI

- În alegerea copiilor pentru interviu, trebuie evitată discriminarea pe criterii de gen, rasă, vârstă, religie, statut social, nivel de educație sau aspect fizic.

Jurnalistul alege interviuatul, ghidându-se de istoria copilului și specificul problemei lui, de starea psihologică și de modul în care devine sociabil și intră în contact cu interviuatorul.

- Este necesară o înțelegere între jurnalist și copil sau persoana responsabilă de acesta (părinte, tutore, director de orfelinat) pentru interviu, filmarea și publicarea fotografiilor și materialelor documentare (de preferat în scris și întotdeauna în limba maternă a copilului). Consimțământul pentru interviu trebuie să fie voluntar. Este posibilă consultarea prealabilă a copilului cu un adult, în care el are încredere.

Atunci când jurnalistul discută cu un copil acordarea unui interviu, nu trebuie să-i facă promisiuni, îndeplinirea cărora nu poate fi garantată (de exemplu, că își va găsi mama după difuzarea materialului, sau va fi adoptat, ori va primi bani pentru o operație necesară). Sarcina jurnaliștilor este de a face un text de calitate, care îl poate ajuta atât pe copil, cât și pe semenii lui, aflați în situații similare.

- Copilul și persoana responsabilă de el trebuie să înțeleagă în mod clar că discută cu un jurnalist, care intenționează să difuzeze această informație la nivel local și global. De asemenea, jurnalistul trebuie să le explice scopul interviului.

Copilului trebuie să i se explice totul. Chiar și cea mai grea problemă socială, care va fi relatată în materialul jurnalistic, poate fi expusă simplu și pe înțelesul copilului. Dacă jurnalistul va face acest lucru, copilul îi va fi aliat și interviul va decurge mai lejer.

- În timpul discuției, jurnalistul nu trebuie să-i provoace copilului suferință, sau să-l facă să re trăiască situațiile și evenimentele cumplite din viața lui. Trebuie evitate observațiile umiltoare despre naționalitatea lui, cultura, religia, sau comentarii jignitoare la adresa lui ori a membrilor familiei.

Emoțiile puternice pot provoca reacții neașteptate și în urma acestora copilul poate refuza comunicarea cu jurnalistul.

- În timpul interviului, copilul trebuie să se simtă liber, confortabil și va putea relata istoria calm, fără presiuni. Trebuie limitat numărul de persoane prezente în timpul conversației. Într-un interviu pentru televiziune sau radio, se va acorda o atenție deosebită fundalului vizual și de sunet, pentru a evita pericolul identificării locului în care se află copilul.

Copiii, în prezența persoanelor cu influență asupra lor, au tendința de a se baza pe opinia acestora, așteaptă sfaturi de la ei. Trebuie evitate situațiile în care copilul interviuat se simte ca la examen.

- Trebuie evitate, de asemenea, înscenările și manipulările. Jurnaliștii nu trebuie să le ceară copiilor să spună sau să facă ceea ce au nevoie pentru imagini spectaculoase și reportaje vii.

O astfel de înscenare vorbește despre neprofesionalismul jurnalistului și lipsa lui de respect față de copil ca personalitate. Mulți dintre copii sunt neîncrezători în adulți și, chiar dacă sunt de acord să răspundă la întrebări, nu sunt dispuși să fie onești și deschiși. Acesta este motivul pentru care este atât de important ca ziaristul să stabilească contactul personal cu copilul, găsind subiecte interesante pentru discuție.

PRINCIPIILE REALIZĂRII REPORTAJELOR DESPRE COPII

- Realizând un reportaj, jurnalistul nu trebuie să provoace daune copilului prin generalizări și descrieri cu impact negativ asupra psihicului, promovând discriminarea sau respingerea copilului în comunitate și societate.

Copilul are dreptul să citească sau să asculte materialul pregătit. De aceea, toate opiniile lui trebuie luate în considerație. Jurnalistul nu trebuie să exagereze în a descrie ororile din viața copilului, mai ales dacă el n-a dezvoltat aceste lucruri. Abordarea pozitivă a reporterului va face ca oamenii să înțeleagă situația dificilă, care devine o problemă, dar nu fără speranță.

- Jurnaliștii trebuie să ofere detalii despre circumstanțele în care au făcut cunoștință cu copiii și despre cum a decurs interviul.

Reporterii trebuie să apeleze la fapte concrete, fără a inventa ceva. Copiii sunt foarte sensibili la minciuni. Iar dacă adevărul este denaturat, ei pierd încrederea în adulți.

- Întotdeauna trebuie schimbat numele: copilului - victimă a abuzului sau exploatării sexuale, chiar dacă el însuși a comis abuzul; copilului afectat de HIV/SIDA sau care a decedat din această cauză; copilului învinuit sau condamnat pentru crimă. De asemenea, în cazul în care ar putea exista măcar un potențial pericol, trebuie schimbat numele copilului: actual sau fost membru al ostilităților, refugiaților sau emigranților care solicită azil.

Vocile acestor copii sunt greu de auzit, iar problemele cu care se confruntă ei sunt rar abordate în mass-media. Iată de ce jurnaliștii pot deveni avocații drepturilor copilului.

- Este necesară utilizarea numelui real al copilului sau a imaginilor pentru a fi recunoscut în cazurile: în care contactul cu jurnalistul este inițiat de copil, care vrea ca opinia sa să fie transmisă publicului; atunci când copilul este implicat într-un program social și vrea să fie identificat ca un participant la acest program; atunci când copilul ia parte la programul de reabilitare psihologică și socială și publicarea numelor participanților este o parte importantă a programului și este utilă pentru dezvoltarea copiilor.

Trebuie făcut public și numele copiilor care participă la programe de burse, sunt voluntari în diferite fundații și organizații publice, mișcări ecologice, copii talentați, artiști, copii cu dizabilități fizice și tulburări de dezvoltare, care au tendința de a se integra în societate.

- Caracteristicile psihologice și vârsta copilului trebuie luate în considerație. De asemenea, trebuie confirmată corectitudinea informațiilor oferite de el, vorbind cu semenii lui sau adulții apropiați.

Copiii au tendința de a inventa propria lor lume. Cu cât sunt mai mici, cu atât este mai mică capacitatea lor de a gândi abstract, de a generaliza, de a analiza situația. Analiza și extragerea concluziilor este sarcina jurnalistului.

Întrebările trebuie să fie clare, simple. Nu este nevoie de sugerat copiilor răspunsul prin reformularea întrebărilor.

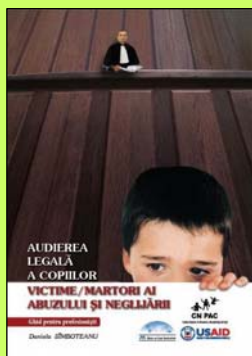
- În caz de nesiguranță cu privire la un posibil risc la care este supus copilul în urma dezvoltării informațiilor despre el, subiectul jurnalistic nu va prezenta cazul real al copilului, ci situații similare, oricât de semnificativă ar părea această istorie.

Dacă textul jurnalistic prezintă cea mai mică amenințare la adresa intereselor copilului, atunci nici istoria sa deosebită și nici reportajul foarte interesant nu prezintă o scuză pentru difuzarea lui publică, chiar dacă copilul e mic și nu înțelege, sau nu are părinți să-l protejeze. Protecția lui rămâne sarcina jurnalistului.

Broșura poate fi găsită pe adresa:

http://www.unicef.org/russia/ru/principles_net.pdf

GHID DE AUDIERE LEGALĂ A COPIILOR VICTIME / MARTORI AI ABUZULUI ȘI NEGLIJĂRII

Ghidul „AUDIEREA LEGALĂ A COPIILOR VICTIME / MARTORI AI ABUZULUI ȘI NEGLIJĂRII” a fost elaborat, în baza practicii acumulate, de Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii (CNPAC) din Moldova și întrunește experiențele internaționale și naționale în domeniul acordării asistenței copiilor victime ale abuzurilor.

Este o publicație pentru profesioniști, editată în cadrul proiectului CNPAC „Asistența legală a copiilor – victime ale abuzului”.

Ghidul este un instrument de sprijin al profesioniștilor care asistă copiii în cadrul interviurilor legale (anchetatori, procurori, judecători etc), având rolul de a crește eficiența intervenției lor și de a respecta interesul superior al copilului.

Publicația Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii este structurată pe câteva capitole, care prezintă succint fenomenul abuzului și neglijării copilului, aspecte metodologice în organizarea unui interviu legal, particularitățile comunicării eficiente cu copiii victime / martori ai abuzului și nu în ultimul rând rolul pedagogilor și psihologilor în cadrul audierilor legale ale copiilor.

Disponibil pe pagina Web:
<http://cnpac.org.md>

GHID DE AUDIERE LEGALĂ A COPILULUI ÎN PROCEDURI JUDICIARE

Acest ghid a fost elaborat în România și reprezintă o aplicație practică a unui complex interdisciplinar de concepte și practici psihologice și de reguli juridice, toate având ca finalitate valorizarea și respectarea drepturilor copilului în raport cu ipostazele juridice în care el se află.

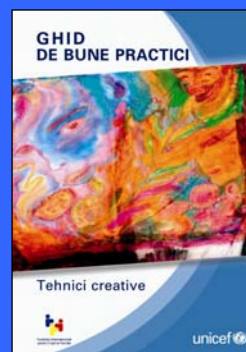
Structura ghidului include o abordare psihologică, de natură să reflecteze caracteristicile esențiale de vârstă ale copilului care interesează procesul judiciar și care reclamă un tratament adecvat, necesar în operațiunea de audiere a copilului.

Sub acest aspect prezintă relevanță procedeul tehnic al audierii, al cărui scop este de a facilita comunicarea între copil și magistrat, în vederea dezvoltării realității celor afirmate, distingând între minciună și adevăr; întrebări, atitudini care facilitează dialogul și cele care închid răspunsurile, ce pot fi date de copil.

De asemenea, ghidul structurează încrederea pe care trebuie să se bazeze relația dintre magistrat și copil, tehnica audierii, urmărind în mod esențial respectarea principiilor generale ale protecției și promovării drepturilor copilului în strânsă legătură cu principiul aflării adevărului de către magistrat.

Ghidul poate fi găsit la adresa:
<http://www.unicef.ro/publicatii/protectia-copilului/ghid-de-audiere-a-copilului-in-proceduri-judiciare.html>

GHID DE BUNE PRACTICI. TEHNICI CREATIVE

Ghidul este realizat din dorința profesioniștilor de a împărtăși și altor profesioniști tehnicile creative, folosite de o echipă, formată din psihologi, actori, medici, asistenți sociali, învățători, în scopul dezvoltării personalității copilului.

Publicația, editată în România, în cadrul proiectului de formare și informare a profesioniștilor din școli „Educație pentru combaterea abuzului, neglijării copilului”, abordează aplicarea tehnicilor creative în activitățile școlare și extrașcolare ale copiilor.

Ghidul prezintă o serie de zece exerciții, în care tehnicile creative sunt utilizate atât în scop terapeutic, cât și în scopul dezvoltării personale, de cunoaștere și de susținere a copilului.

O experiență personală, aprofundată de cursuri de perfecționare în domeniul dezvoltării copilului și al consilierii acestuia sunt necesare.

Iar metodele prezentate în acest ghid sunt o cale simplă de a interacționa cu beneficiarul (copilul), de a-i folosi propria experiență în dezvoltarea emoțională și în cunoașterea sa și a lumii exterioare.

„Ghidul de bune practici. Tehnici creative” este disponibil la adresa:
<http://www.unicef.ro/publicatii/protectia-copilului/ghid-de-bune-practici.html>

Protecția copilului: MANUAL PENTRU PARLAMENTARI

Manualul include exemple privind modul în care Parlamentele din întreaga lume și membrii lor au făcut față provocărilor privind protecția drepturilor copilului prin legi, politici, lobby și prin alte mijloace.

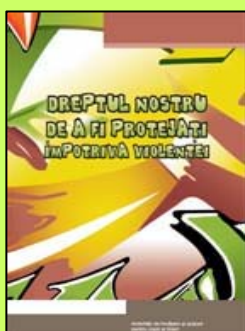
Manualul descrie modalitatea în care Parlamentele și membrii lor pot înțelege mai bine rolul pe care îl pot avea și le furnizează cunoștințele și instrumentele necesare pentru a putea îndeplini acest rol. Parlamentele pot și trebuie să fie printre cei mai importanți promotori ai protecției drepturilor copilului. Aceștia pot legifera, pot supraveghea activitatea guvernului, pot alocă resurse financiare și pot derula un proces de sensibilizare privind aceste aspecte.

„PROTECȚIA COPILULUI. UN MANUAL PENTRU PARLAMENTARI” abordează toate aceste roluri, dar se concentrează pe zece aspecte specifice de protecție a drepturilor copilului: înregistrarea nașterii și dreptul la identitate; protecția copiilor în caz de conflicte armate; exploatarea sexuală a copiilor; traficul și vânzarea copiilor; practici tradiționale dăunătoare; violența și neglijarea; îngrijirea alternativă; justiția juvenilă; munca copiilor; și drepturile copiilor victime.

Manualul oferă exemple cu privire la numeroasele moduri în care Parlamentele și membrii acestora din toată lumea au răspuns la problemele protecției copilului prin elaborarea unor legi și politici, promovarea cauzei copiilor și alte mijloace. De asemenea, descrie modul în care parlamentele și membrii acestora pot ajunge la o înțelegere mai clară a contribuției pe care o pot aduce, și îi echipează pe aceștia cu cunoștințele și instrumentele necesare pentru a-și putea aduce contribuția.

La elaborarea acestui manual pentru parlamentari, au colaborat Uniunea Interparlamentară – organizația internațională a Parlamentelor lumii și UNICEF – organizația mandatată de Națiunile Unite pentru promovarea și garantarea respectării drepturilor copiilor. Ambele organizații au un angajament solid față de protecția copilului și sunt hotărâte să întreprindă orice efort pentru a face din protecția copilului o realitate.

„DREPTUL NOSTRU DE A FI PROTEJAȚI ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI”

Cartea „Dreptul nostru de a fi protejați împotriva violenței” oferă informații despre Studiul cu privire la violența asupra copiilor al Secretarului General ONU, activități care pot fi folosite pentru a-i ajuta pe alții să învețe despre aceste probleme și pentru a genera idei de acțiuni împotriva violenței.

Materialul include informații despre violența aplicată copiilor în diferite contexte: în instituții de învățământ, la locul de muncă, în comunitate, în familie.

„Dreptul nostru de a fi protejați împotriva violenței” este dedicată liderilor de tineret, educatorilor de la egal la egal, care lucrează cu grupuri de tineri cu vârste cuprinse între 12 și 18 ani în centre comunitare, grupuri de tineret și alte medii. De asemenea, cartea poate fi folosită și de cadrele didactice. Publicația poate fi accesată pe adresa:

<http://www.unicef.ro/publicatii/protectia-copilului/dreptul-nostru-de-a-fi-protejati-impotriva-violentei.html>